

25.3.66, יום ו' (לונדון)

בערב התארחנו אצל השגריר אהרון רמז. אחרי הארוחה הגיעו אסד ואשתו, ג'ון

קמחי ואשתו ועוד ארצישראלים. היה בט סוואר המיימס שעשה אצלנו שלוש שנים, הוא אמר לי שגם

מה יישאר שלוש שנים. הוא מרוסססנטי, אגנוסטיק, אשתו קטולית, מאמינה, הילדים קטולים.

בשעה מאוחרת הראו אותי בטלביזיה של ב.ב.ס. - נשאלתי על חלוציות, על עליית יהודי ארצות

הרווחה ועוד. החברים ניהנו מהטלביזיה. אני לא כל כך.

26.3.66,

בעשר הלכתי להתפלל בבית הכנסת הגדול על יד מרכז ארצ". זהו בית הכנסת של

וולפסון, וחרב שלו הוא בנו של אונטרמן שלנו. התפילה נמשכה אחרי בואי - יותר משתי שעות.

העלו אותי לחורה, ובסוף התפילה נאם הרב אונטרמן נאום לכבודי.

בתפילה, שמתנהלת בעברית (ספר התפלה - ספר אחד עברית ומסד שני - אנגלית) נאמרה

התפילה לשלום המלכה ומשטחחה באנגלית. התרעמתי על כך בשני הרב אונטרמן - והוא ענני כהכעז

צער. זהו הזמנה.

אח"צ פיימתי כתיבת מאמרי ליום ג' על הנגב כאנגלית. נעזרתי בתרגום מאמרי

בשנחונים הטמל/שלימים ("דיווח") *

27.3.66, יום א'

היום לא עבר עוד - אבל היה בודש רב במא שעבר, ועוד אצטויה לי שביטח בבית

שגירינו - בצבהרים הוזמנתי לבית מוריסון - יהודי עשיר ואוהב ישראל. הוזמנו לארוחה עוד

כמנין יהודים. מוריסון החתיב לתת השנה 50 אלף שטרלינג למדרשה. אחרי הארוחה אקסמלצא

קיימנו שיחה וסיפרתי מתי וכיצב הגעתי להתענינות בנגב - בהיותי בגלות אמריקה, - מתוך

מחקר שעשיתי על חושכי הארץ ונתברר לי שמספר הערבים הוא כפול לעומת המקובל בחנועה הציונית

(היו כ-600000 יהודים בארץ מיליון ערבים, אבל גם נתברר לי שיש שטח כמעט ריק והוא הנגב.

וכשנכנסתי להנהלה הציונית וארגנתי מסע לנגב דרך עבר הירדן לעקבה, ולמשם לאום רשרש וסיני, וראיתי שמה שלמדתי מהספרים על הנגב נכון, וכשראיתי ראשית החישבות בשדה בוקר בשנת 1953 החלטתי בלבי להצטרף להם, ובהיותי שם למדתי מה שאין בנגב ומה שיכל להיות - אם ימצאו חלוצים אנשי חזון - ויעשו.

- אחר כך הגיעו אלי שלושה צעירים - בנו של ברנר ג'נר, בן אחיו של מוריסון ואשר כהן שארגנו "בנשר" סליחים צעירים אנגלים וגם יהודים לארץ לחודש, לשנים ועד ששה חדשים. אחר כך שיחה עם חגי אשד ואשתו ואלקנה גלי על חפצב בארץ וסיכויי צדפי וקשייה. וברבע לפני חשע - עלי להיות בשגרירות.

- הבוקר העתיקה עובדת השגרירות נאומי במכונת כתיבה. הוסמתי לכך את חשובת ולדימיר דובנוב לאחיו מיום 1.11.1882 על משרת בוא הבילויים לארץ.

הבוקר צעדנו ב- *Regent Park* - ארבעה קילומטר.

- בערב קבלה פנים בסעון השגריר עם נציגי הקהלה היהודית.

28.3.66, יום ב'

בבוקר פגישה עם עובדי השגרירות, כעשרים איש. כל אחד סימר על ענף פעולתו.

בחמש וחצי קוקסילל אצל אדמונד רוטשילד - איש חביב מאוד. דברתי על הנגב, על הסתקת מי הים ועל חינוך - סתימת הפער בין יוצאי אירופה ובין יוצאי אסיה ואפריקה. אחרי דבר מרקוס זיו - רוצים לאסוף השנה 3 מיליון שטרלינג, 1/2 כבר הובטחו רוצים עוד 1/2. סבורים שכל אלה שנענו ובאו לפגישה יתנדבו.

אדמונד אצ הראה תעודות משנת 1815 על בני משפחתו.

בערב ארוחה אצל אד זיו. נוכח גם ישראל זיו, שיחה מעניינת עם , הוא מבקר

הפעולה המדעית בארץ - שואפים בעיקר לסדע סהור - מבלי לנסות להשתמש במה שידוע כבר להעלות פריון העבודה.